

„Social-Demokraten“, talte om Ting, han ingen Forstand havde paa. I øvrigt er det et temmelig højt Skatteminimum, som denne socialistiske Ligningskommission i Esbjerg har fastsat, disse 6 Kr. 56 Øre. Gaar man til Nabobyen, hvis man kan kalde det saaledes, det er da den, der ligger den nærmest mod Øst, nemlig Kolding, saa er det Beløb, som de mindste Skatteydere her sættes til, Skat af en anslaaet Indtægt paa 50 Kr. Da Skatteprocenten sidste Aar var 5,80, bliver Skatteminimum i Kolding altsaa 2 Kr. 90 Øre. Nu kunde jeg være tilbøjelig til at sige, at Ligningskommissionen i Kolding har ansat sit Minimum mere demokratisk end Esbjerg, men herimod vilde vel det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds protestere, eftersom den Kolding Ligningskommission, der har sat Skatteminimumet til 2 Kr. 90 Øre, har et Venstreflertal, medens Esbjerg altsaa har et socialdemokratisk, og hvad det sidste gør, er naturligvis det rigtige i det ærede Medlems Øjne. Som man saaledes nu har et Skatteminimum i enhver Købstad, har jeg fundet det ganske selvfølgelig, ikke blot „ikke udelukket“, som der staar i Cirkulæret, men ganske selvfølgelig, at der ogsaa i den fælles Skattevedtægt, som nu fremtidig efter den ny Skattelov skal være gældende for samtlige Købstadkommuner, fastsættes et fælles Minimum, som gælder for alle, et for alle fælles Mindstebeløb, hvortil man kan ansætte de allermindste Indtægter, de allerringeste Skatteydere. Købstadforeningernes Bestyrelse har, da den forhandlede om Ministeriets Cirkulære, foreslaaet dette Skatteminimum sat til 2 Kr. Nu siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at hvis Ministeriet ikke vil tage dette Cirkulære tilbage — og jeg forudsætter altsaa, at det ærede Medlem mener ikke hele Cirkulæret, men kun det ene Punkt om Skatteminimumet — ville alle disse Smaafolk være henviste til at gaa til Domstolene for at faa deres Ret over for Ministeren. Det er nu for det første et meget daarligt Raad, det ærede Medlem giver disse Skatteydere, thi det ærede Medlem burde vide, at det havde Domstolene intet at gøre med. Er man ikke tilfreds med sin af Byraad eller Sogneraad foretagne Skatteansættelse,

kan man gaa henholdsvis til Overligningskommissionen eller til Amtsraadet; gik de nu efter det ærede Medlems Raad til Domstolene, fik de bare at vide, at de havde spildt Penge, Tid og Ulejlighed, thi Domstolene havde ingen Ting med Størrelsen af deres Skat at gøre. Men lad os et Øjeblik tænke os, at Domstolene virkelig havde hermed at gøre, og at disse Folk vilde følge det ærede Medlems Raad, at gaa til Domstolene. Og lad os tænke os, at Handlingen foregaar i Esbjerg, hvor de i Aar altsaa have haft et Skatteminimum af 6 Kr. 56 Øre. Hvis Købstadforeningens Forslag, 2 Kr., bliver det, hvorom det Flertal af Byraadene samler sig, og derfor det Beløb, som bliver optaget i Ministeriets Vedtægt for Købstæderne, saa vil naturligvis en hel Del af disse allerlaveste Skatteydere, som i Aar i Esbjerg give 6 Kr. 56 Øre, næste Gang blive satte til 2 Kr. Saa skulle de gaa til Domstolene, siger det ærede Medlem, saa vil han opfordre dem til at gaa til Domstolene for at søge deres Ret. Denne Gang til Domstolene vilde blive meget interessant, thi hvad andet vilde de kunne motivere den med, end at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har her i Tinget erklæret, at hvis Ministeren ikke tager denne Bestemmelse tilbage, og et Skatteminimum bliver ansat, er der intet andet tilbage for dem end at gaa til Domstolene for at faa deres Ret.

Det ærede Medlem har ikke staaet helt alene med denne sin gaadefulde Paa-stand; jeg har i Sommer set Referater af Møder, hvori der er meddelt, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjergs) Omtale af Ministeriets Cirkulære og mit „Valgretsattentat“, som det hedder, vakte levende Forbitrelse og indigneret Harne o. s. v., thi her har vi nemlig ogsaa en af de Ting, som det ærede Medlem har haft en meget travl Sommer med at kritisere. Jeg vil nu ikke tale om, at der maaske har været 20 Artikler om den Sag i „Social-Demokraten“; thi de have neppe voldt stort Arbejde, da de alle have været det samme og det samme om igen, men alene Arbejdet med at finde ny Titler hver Gang til disse Artikler, har jo dog været noget. En Dag hedder det: „Den Sørensenske Skandale“, en anden Dag: „Sørensens Valgattentater“ o. s. v.